

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Pavlína Vrkočové a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci T. R., proti předsedovi Městského soudu v Praze, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o podání ze dne 1. 1. 2017, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci usnesením Krajského soudu v Praze, ze dne 24. 1. 2017, č. j. 48 A 1/2017 - 4,

t a k t o :

Nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 A 1/2017, **je d ů v o d n ý**.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze předložil podle § 7 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) k rozhodnutí svůj nesouhlas s postoupením věci, vedené u Krajského soudu v Praze, pod sp. zn. 48 A 1/2017. Namítal, že podání, které bylo zasláno elektronicky, nemá připojeno žádný podpis. Vzhledem k tomu, že do tří dnů nebylo toto podání potvrzeno Krajskému soudu v Praze písemným podáním shodného obsahu, mělo být posouzeno jako úkon, k němuž se nepřihlíží. Nebyl zde tedy žádný důvod k tomu, aby věc byla postoupena Městskému soudu v Praze.

Krajský soud v Praze své usnesení odůvodnil odkazem na stanovení § 37 odst. 3 s. ř. s., účinného od 19. 9. 2016, a uvedl, že z hlediska formy návrhu na zahájení řízení je postačující, že byl učiněn v elektronické formě. Požadavek elektronického podpisu tak, dle názoru Krajského soudu v Praze, není požadavkem na formu podání, nýbrž požadavkem na obsahové náležitosti návrhu. Jedná se tedy o vadu žaloby, kterou lze odstranit postupem podle 37 odst. 5 s. ř. s., což nebrání postoupení věci místně příslušnému soudu.

Dle § 37 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 19. 9. 2016, platí: *„Podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží“*.

Dopady provedené novelizace, týkající se posuzování podání bez elektronického podpisu, se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16, kde uvedl, že k této změně došlo v souvislosti se zrušením zákona o elektronickém podpisu a nabytím účinnosti zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, a souvisejícího zákona č. 298/2016 Sb. Podle závěrů uvedených v tomto usnesení „*uvedená novelizace § 37 odst. 2 věty první s. ř. s. nic nezměnila na povinnosti potvrdit podání kasační stížnosti zaslané soudu e-mailem bez elektronického podpisu podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (...) Nejvyšší správní soud má tedy za to, že podání učiněné způsobem, jenž vyžaduje potvrzení podle § 37 odst. 2 s. ř. s., je nutno ve stanovené třídní lhůtě potvrdit u soudu, u něhož bylo učiněno; jinak se k němu nepřihlíží.*“

S ohledem na výše uvedený právní názor má Nejvyšší správní soud, shodně s Městským soudem v Praze, za to, že k podání doručenému Krajskému soudu v Praze dne 1. 1. 2017, prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu, které nebylo v zákonem stanovené lhůtě potvrzeno písemným podáním shodného obsahu a ani nebyl předložen jeho originál, neměl Krajský soud v Praze přihlížet a nebyl proto důvod postupovat takovou věc k vyřízení jinému soudu.

Nejvyšší správní soud tedy považuje nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci za důvodný. Věc bude vrácena k dalšímu postupu Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. března 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu